

Emili Teixidor retrata el feixisme més ordinari de la postguerra

Publica una nova novel·la, 'Els convidats' (Columna). Podeu veure en vídeo l'escriptor llegint-ne un fragment

' [Els convidats](#) ' ([Columna](#)) es presenta amb una carta infal·libre: és una novel·la que torna al món de ' [Pa negre](#) '. Amb 'Pa negre' [Emili Teixidor](#) va abassegar gairebé tots els premis existents per a obra publicada (el Crexells, el M. Àngels Anglada, el Lletra d'Or i, sobretot, el Premi Nacional de Literatura), va tenir un gran èxit de crítica i públic i s'ha traduït a un bon nombre de llengües, la darrera el [farsi](#) . Ara amb 'Els convidats' torna a l'ambient de postguerra d'un poble de la plana de Vic, amb una novel·la coral, en què retrata el feixisme més ordinari de la dictadura. Podeu veure Emili Teixidor llegint un fragment de la novel·la a [Escriptors.TV](#) ([vídeo](#)).

Deixem parlar Teixidor:

'A 'Els convidats' he fet una mena de retrat del feixisme més ordinari, que em va dir Pere Gimferrer quan li vaig deixar llegir l'obra. Era el feixisme que sofria cada dia un poble resignat, perdedor. Però és un llibre fet sense ànim de recordar la guerra. He fet com de notari que explica les conseqüències de la guerra. A partir del 1939 era com si hagués començat un món nou. De fet, pels feixistes ho era. Deien: 'Primer año de la victoria' o 'Segundo año triunfal'... Era aclaparador. I això va passar fins que els aliats no van guanyar la Segona Guerra Mundial.'

'A diferència de 'Pa negre', 'Els convidats' és una història més coral i més descriptiva. Explica els efectes dels dos grans poders del totalitarisme: l'eclesiàstic i el civil, del partit totalitari. I miro d'explicar com s'havia infiltrat en la consciència dels ciutadans aquesta cosa totalitària. La cosa perillosa del totalitarisme està en les imposicions mentals. El totalitarisme ocupa els buits, els caps buits, els que no tenen idees. I tot això s'anava infiltrant a través de l'escola, la premsa, la censura dels llibres... Però la novel·la també explica que a tot arreu hi havia bona gent. Per això el capellà del poble té el cap ocupat en Bach i no hi combrega gaire, amb els feixistes ordinaris.'

'Els convidats' comparteix el mateix paisatge que 'Pa negre'. Sóc partidari de l'economia narrativa. I si conec la Plana de Vic i funciona, doncs quina mandra inventar-me un poble nou. Encara que, tot s'ha de dir, no és Roda de Ter. Sí que he recuperat alguns noms, com ara 'Cal Set', que era una casa de putes molt famosa a l'època, però no diria mai que la novel·la tingui aspectes autobiogràfics.'

'És una novel·la molt coral. Hi ha les forces vives feixistes de la província, el mestre d'escola depurat, els presoners obligats a fer treballs forçats, la Sección Femenina, el cacic, l'escriptor feixista, l'historiador local... Volia que hi intervinguessin moltes veus per oferir visions diferents d'aquest feixisme quotidià, petit.'

'Del llibre, se'n pot fer una lectura simbòlica, però jo reivindico la lectura ingènua, la lectura per a passar una bona estona, per a emocionar, per a fer créixer el llibre amb els records de cadascú o amb els no-records. I després també es pot fer una lectura històrica. Perquè és l'obligació d'una certa literatura donar testimoni via ficció, ésser un mirall de la realitat.'

17 febrer 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)